

Zarejestrowano w Biurze Rady
w dniu 18 września 2020 r. o godz. 12:10.

**Uchwała Nr/...../.....
Rady Powiatu w Oświęcimiu**

z dnia 2020 r.

**w sprawie nadania imienia Specjalnemu Ośrodkowi Szkolno-Wychowawczemu w Oświęcimiu
przy ulicy Obozowej 31**

Na podstawie art. 4 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U.2020.poz. 920 t.j.) art. 368 pkt 4 Ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo oświatowe (Dz.U.2017.60 z późn. zm.) w związku z § 1 ust. 1 pkt 3) i 4) i ust. 2 Załącznika Nr 5 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 marca 2005 r. w sprawie ramowych statutów placówek publicznych (Dz. U. 2005 r. Nr 52, poz. 466) **Rada Powiatu** uchwała, co następuje:

§ 1. Nadaje się Specjalnemu Ośrodkowi Szkolno-Wychowawczemu w Oświęcimiu przy ulicy Obozowej 31 imię Zofii Posmysz.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu w Oświęcimiu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Niniejsza uchwała podejmowana jest na wniosek Rady Ośrodka przy Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym w Oświęcimiu. W uzasadnieniu napisano, iż w obecnej rzeczywistości, w czasach pogubionych wartości i utraconych autorytetów wszyscy szukają odpowiedzi na najtrudniejsze pytania. Ciągłe mamy problem z rozumieniem sensu codziennego bólu, tego małego i dużego zła. Gubimy się kiedy los doświadczają nas krzywdą, ale także niepełnosprawnością, czy też dotkliwym niedostatkiem. Jesteśmy bezradni. Tracimy motywację i nierzadko rozpaczliwie szukamy źródeł jakiegokolwiek siły. Nasz Ośrodek, nasze ośrodkowe szkoły, rodzice, nauczyciele, dzieci, wobec czekających nas zmagania i wyzwania, potrzebują niezwyklego przesłania. Wobec wyroków i niedostatków ludzkiej biologii, wobec społecznej izolacji, potrzebujemy wiarygodnej podpowiedzi, szlachetnej asysty. Potrzebujemy patrona, który swoim Jasnym Obliczem i prawdą swojego życia będzie wspierał nasz trud i sens naszej pracy, naszego codziennego mozołu. Chcemy, żeby codziennie ktoś dodawał nam siłę, podpowiadał poprzez swoje dokonania, żeby dawał świadectwo, że warto dźwigać trud, że jest szansa na lepsze życie, że na pewno spotkamy drugiego człowieka, który zrozumie i pomoże. W szkolne progi zapukała kilkakrotnie niezwyklej Osoba. Więźniarka niemieckiego nazistowskiego obozu koncentracyjnego i zagłady KL Auschwitz-Birkenau. Postać, która swoim życiem potrafiła przekonać, że można zwyciężać, że się da pokonywać bariery i że należy się upominać o wrażliwość. Wiemy, czujemy to, że asystując nam w codzienności, Zofia Posmysz skutecznie przemówi do wielu serc i sumień, wszystkich tych, którzy mogą podać rękę naszym dzieciom i wychowankom, że jej Osoba i Majestat pomoże otworzyć nam każde ważne drzwi. Zofia Posmysz w wielką przemianę naszego Ośrodka tchnęła nadzieję w najtrudniejszym momencie. Zdarzyło się to wtedy, gdy pierwsze prognozy na dobre zmiany, na lepszą przyszłość naszej placówki zapadły się gdzieś w mrokach przeszkód formalnych. Los chciał, że przybyła do nas wtedy i stanęła z nami do zmagania o uwagę dla Ośrodka. W środowisku polskiej Kultury zainicjowała kwestę na rzecz budowy Ośrodka oddając kilkakrotnie swoje honoraria. Z Oświęcimiem związana jest od bardzo dawna, a szczególnie z Międzynarodowym Domem Spotkań Młodzieży. Tu spotyka się z grupami młodzieży, niestrudzenie działając na rzecz upamiętnienia ofiar Auschwitz, ale także polsko-niemieckiego pojednania. Zmienia sposób postrzegania Oświęcimia w świecie oraz kreując jego wizerunek, jest Ambasadorką naszego miasta i powodem do dumy dla nas wszystkich. Od 2013 roku jest honorowym Obywatelką Miasta Oświęcim. Została uhonorowana wieloma nagrodami i odznaczeniami: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia

Polski, Nagroda Komitetu ds. Radia i Telewizji za osiągnięcia autorskie w dziedzinie słuchowisk, Nagroda im. Witolda Hulewicza, Nagroda Ministra Kultury „za wybitne osiągnięcia w krzewieniu kultury polskiej”, Nagroda na Festspiele w Bregencji na premierze opery Pasażerka, Wielki Krzyż Zasługi na Wstędze Orderu Zasługi RFN, Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, Totus 2013, Honorowy Wielki Splendor Teatru Polskiego Radia, Nagroda DIALOGU (Dialog-Preis), w 2020 r. została uhonorowana Orderem Orła Białego.

Zofia Posmysz to pisarka i scenarzystka, której bogaty dorobek obejmuje m.in. utwory:

Znam katów z Belsen... (1945), Pasażerka (1962; zekranizowana w 1963, reż. A. Munk), Przystanek w lesie (1965, zbiór opowiadań), Cierpkie głogi (1966, scenariusz; zekranizowany w 1966 przez Janusza Wejcherta), Mały (1970, scenariusz; zekranizowany w 1970 przez Juliana Dziedzinę), Wakacje nad Adriatykiem (1970), Mikroklimat (1975), Drzewo do drzewa podobne (1977), Cena (1978), Człowiek spod kaloryfera (1980), Ten sam doktor M. (1981), Wdowa i kochankowie (1988), Do wolności, do śmierci, do życia (1996), Chrystus oświęcimski (2008).

Zofia Posmysz mówi Polakom, Niemcom i innym narodom, ale także tu lokalnie rzeczy najważniejsze, mówi o ludzkiej godności, o kondycji człowieczeństwa w czasach współczesnych. Jej słowa mają wielki ciężar i wartość. Trudno wyobrazić sobie, aby ktoś inny mógł mocniej i bardziej wiarygodnie upominać się o prawa tych słabszych, którzy pukają codziennie do drzwi Ośrodka, mając ufność, że świat będzie dla nich przyjazny. Trudno sobie wyobrazić, aby w przyszłości, wszędzie tam gdzie będziemy szukać wsparcia, osoba Zofii Posmysz nie miała siły przekonywania.